nast murrest lahti teinud, mis ka tüdruk pärrast ülles wõtnud.

Mees tabbati kohhe kinni, kes siis ka kohto ees sedda töeks tunnistas, et temma sedda sure maksu eest teinud ja andis ka selle öige emma ülles; agga mis se sedda ilmasüta tüddarlast aitas! Temma olli kül ilmasüta ma-ilma ees; agga kus olli temma terwis jänud? Temma otsato wallo, suur süddame hädda ja kumad silma-pissarad, need kissendasid taewa pole ja röhhus tedda keige temma ello aea kunni surmani. Nenda olli se lapse tapja kaks innimest korraga surmanud. Siin näme nüüd, et kohtowannematte arro sel ajal ka weel lühhikenne on olnud, et neil mitte muud nõu on olnud, teise wisi peäl arro sada, kas temma se lapse emma olli, ehk mitte, ja eksisid nisammo hirmsaste, kui se lapse tapja!

Sellepärrast walwago igga kohtomees ommas ammetis, ni suremas, kui wähhemas asjas, et temma mitte ilmasüta innimest eune aega hukka ei mõista ja pärrast isse selle eest Jummala öige wihha ja kange kohto alla ei lange, siin ajalikkult ja seäl iggaweste!

Se sönna olgo allati teie silmade ees:

„Kes kaebab, kule üks kord sedda
Ja kaks kord kule teise süüd,
Kas kaebajal on ni suur hädda,
Siis otsust anna sinna nüüd!“
Üks Jummal ellab maas ja taewas,
Kes igga hinge hädda nääb:
Ta aitab keiki ilma waewas
Ja ikka heldeks issaks jääb.
Keik üllekohhut nuhtleb Temma
Jo siin ja teise ello sees!
Sest mõtle, kes sa ellad tänna,
Mis wõib sull' homme tulla ees!
Kes teisele siin auko kaewab,
Se isse sisse langeb seäl
Ja pärrast ennast rängast waewab,
Et ta ei nõudnud rahho teäl:
Mis tahhad, et sull' teised tewad,
Ni te sinna neile ka,
Et keik so wagga ello näwad,
Ei eksi töest siis ial sa.

Rahha-saddo.

Aastal 1806, kui Prantsus kui waenlane Saksamaal Brandeburgi ma-konda tungis, kartis üks tallomees wägga, et waenlane temma werrehiggiga tenitud rahha ärra saab risuma, kui ta

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1869, lk. 23